

- פִּוּרְרָה** – to czasownik פָּרַר w koniugacji *poel* – złamać, przełamać;
- שִׁבְרָה** – to czasownik שָׁבַר w koniugacji intensywnej *piel* – złamać, zmiażdżyć⁴⁶⁷;
- רִצְצָה** – to czasownik רָצַץ w koniugacji intensywnej *piel* – złamać, przełamać, przerwać, zmiażdżyć: por. Sdz 9,53; 2 Krl 18,1; Ps 74,14; Koh 12,6; Iz 36,6; 42,3n; 58,6; Ez 29,7; Oz 5,11.
- בִּקְעָה** – to czasownik בָּקַע w koniugacji *qal* – podzielić, złamać; znaczenie tego czasownika było już przedstawione powyżej w ramach analizy Wj 14,21.
- הִבְשָׁה** – to czasownik יָבַשׁ w koniugacji sprawczej *hifil* – wysuszyć.

Od czasownika «יָבַשׁ» pochodzi rzeczownik «יִבְשָׁה»⁴⁶⁸.

Warto zauważyć, iż rzeczownik ten występuje w opisie wyjścia Izraelitów z niewoli egipskiej w Księdze Wyjścia w rozdziale 14. (Wj 14, 16. 22. 29) , a także w rozdziale 15., w hymnie, śpiewanym przez Izraelitów na cześć Pana, już po ich przejściu na drugi brzeg morza (Wj 15,19). Rzeczownik «יִבְשָׁה» oznacza suchą ziemię, na którą w wyniku cudownej ingerencji Boga została zamieniona część Morza Sitowia tak, by Izrael mógł przejść na jego drugi brzeg. Ta sucha ziemia – to droga pomiędzy rozpołowionymi wodami morskimi.

Z kolei ów czasownik i rzeczownik występują razem przy opisie przejścia Izraela przez Jordan (por. Joz 4,22n), rozcięty na dwie części, dzięki czemu zostało przecięte naturalne połączenie pomiędzy źródłem a wypływającymi zeń strugami wody. O tym wydarzeniu mówi właśnie werset 15. Psalmu 74.

Analizowany Psalm 74 ukazuje paralelizm pomiędzy wydarzeniem rozcięcia Jordanu a rozcięciem Morza Sitowia⁴⁶⁹. Wersety 13–14–15 ukazują paralelnie łby

⁴⁶⁷ Warto zauważyć, że te dwa pierwsze czasowniki często występują jako tak zwana „para słów”, wskazująca na paralelizm treści zawierających je wersetów: por. M. Kantor, *Struktury dośrodkowe i odśrodkowe w poezji biblijnej (Ps 120–134)*, Kraków 1988, s. 45–46.

⁴⁶⁸ Por. P. Briks, *Podręczny słownik...*, dz. cyt., s. 138: יִבְשָׁה.

⁴⁶⁹ Por. Ps 74,13–15 wraz z przypisem [w:] *Pismo Święte Nowego Testamentu i Psalmi. Przekład ekumeniczny z języków oryginalnych*. Towarzystwo Biblijne w Polsce, wydanie drugie, Warszawa 2001. Por. też: Ps 66,6 wraz z przypisem w *Biblii Tysiąclecia*⁴; J. Synowiec, *Izrael opowiada swoje dzieje. Wprowadzenie do ksiąg: Powtórzonego Prawa, Jozuego, Sędziów, Samuela, i Królewskich*, Kraków 1996, s. 78–79: autor przedstawia liczne paralele pomiędzy postacią Mojżesza a Jozuego oraz pomiędzy wydarzeniami, w których oni odegrali główną rolę jako przywódcy Ludu, wykonawcy Bożych rozkazów; T. Brzegowy, *Księgi historyczne Starego Testamentu*, Tarnów 1996, s. 50: autor przedstawia też (por. s. 47) interesującą paralelę pomiędzy nakazem Boga, określającym konieczność przygotowania się Izraelitów do przejścia przez Jordan, a analogicznym nakazem Boga, dotyczącym przygotowania się Izraela do zawarcia Przymierza na Synaju: Joz 3,5–6 a Wj 19,10–14.